

jäsenkirje syksy 2017

Julkaistu: 2 syyskuun. 2017 | Kirjoittanut: [evankeliointijavankilalahetus](#)

Evankeliointi ja vankilalahetus ry

Jumalan Sana, Raamattu, on valtava toivon ja rohkeuden lähde. Sanan kautta voimme ammentaa sellaisia elämän rikkauksia Kristuksessa, jotka ovat aivan mittaamattoman ja kuvaavat sitä perintöosamme hyvyttä, jonka Jumala on omiansa kohtaan valmistanut.

Tässä on kohta Efesolaiskirjeestä (1:17-23), joka kertoo perinnön kirkkaudesta ja Jumalan voimasta: Anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen Hänen tuntemisessaan ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon Hän on teidät kutsunut, kuinka suuri Hänen perintönsä kirkkaus Hänen pyhissään ja mikä Hänen voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaa, jotka uskomme – sen Hänen väkevyytensä voiman vaikutuksen mukaan, jonka Hän vaikutti Kristuksessa, kun Hän herätti Hänet kuolleista ja asetti Hänet oikealle puolelleen taivaissa, korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa. Ja kaikki Hän on asettanut Hänen jalkainsa alle ja antanut Hänet kaiken pääksi seurakunnalle, joka on Hänen ruumiinsa, Hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää.

Kun luet tätä Jumalan Sanan kohtaa, huomaatko, minkälaisen nostovoiman se antaa! Herra on hyvä ja Hänellä on hyvä tahto jokaista ihmistä kohtaan. Kun vangittu ihminen saa kuulla Jumalan armosta ja kokea sitä myös omassa elämässään, koko elämä saa uuden suunnan ja merkityksen. Elävä usko elävään rakkauden Herraan tuo toivon ja antaa elämälle oikean suunnan ja päämäärän. Jumalan Sana on taivaallinen rikkaus, jonka todellisen arvon ymmärrämme vasta perillä.

Mutta tänään, tässä ja nyt, saamme täyttää sydämemme Jumalan arvokkaalla Sanalla ja kiittää Jeesusta valtavasta rakkauden uhrista ja ylistää pyhän veren voittovoimaa.

Jeesuksen hyvyttä teille jokaiselle!

Sinua siunaten, Soile Inkari, puheenjohtaja

Onko vankilatyö turhaa?

Suomen vankiloissa on 3 300 (2015) vankia, ja näiden lisäksi vankiloiden ulkopuolella sadoittain niin sanottuja pantavankeja, joiden liikkumista valvotaan nilkkaan kiinnitetyllä pannalla. Vangin ylläpito maksaa yli 200 euroa päivässä, joten kallista se on! Vankimäärä pitäisi saada vähennetyksi tästäkin syystä.

Monet ajattelevat, että itseään rikollinen on itsensä vankilaan hommannut, ja se on aivan totta. Tarkoitus ei kuitenkaan ole rääkätä vankia ja kostaa hänelle pahat teot, vaan tehdä hänestä yhteiskuntakelpoinen ja normaalia elämää viettävä kansalainen. Lähtökohdat ovat usein vaikeat: päihdeongelmat ynnä muuta. Yhteiskunta ei ole keksinyt parempaakaan keinoa saada rikollisuutta kuriin kuin vankilat. Kansalaisten koskemattomuudesta ja oikeuksista on pidettävä huolta.

Vankeja on monenlaisia. On ensikertalaisia ja joitakin, joille rikollisuus on elämäntapa ja jotka vapauduttuaan tulevat ennen pitkää takaisin vankilaan, ja tätä voi kestää vuosien ajan. Ensikertalaiset taas katuvat monesti väärää valintojaan ja haluavat vilpittömästi palata normaalielämään. On olemassa sanonta, että on kaksi asiaa, jotka pitävät entisen vangin poissa vankilasta: uskon tulo tai vihainen akka. Tämä voi hyvinkin pitää paikkansa.

Olen tehnyt vankilassa työtä vuoden 1994 alusta. Työnäni on harmonikan soittaminen hengellisissä tilaisuuksissa. Vilkuilen joskus poikien ilmeitä laulaessani. Jotkut tuntuvat tulleen kirkkoon tapaamaan kavereitaan ja pulisemaan. Usein huomaan kuitenkin, että puheet ja musiikki koskettavat kuulijoita, ja he miettivät elämäänsä.

Saamme usein rukoilla henkilökohtaisesti parin – kolmen vangin puolesta kokouksen loppuvaiheessa. Minua koskettaa, kun näen vangin veisaavan virttä vankilan kirkossa. Mieleeni tulee, että tuo vanki etsii Jumalan yhteydestä parempaa elämää.

Kirkko onkin vankilan paras paikka. Vankien joukossa on aina joitakin uskoon tulleita, mikä ilahduttaa minua kovasti. Huomasin viime kerralla ryhmämme käydessä Riihimäen vankilassa, että vartijakin pyyhki kyyneleitä silmistään loppulaulun aikana.

Käydessämme Riksussa pari vuotta sitten sattui olemaan syntymäpäiväni. Ilmoitin siitä pojille, ja nuo rikolliset ja murhamiehet lauloivat minulle: ”Paljon onnea vaan.” Se tuntui hyvältä. Nämä pojat ovat minun ystäviäni.

Emme käy vankiloissa tuomitsemassa ketään, oikeuslaitos on heidät tuominut, vaan kertomassa elämänmuutoksesta, jonka usko Jeesukseen vaikuttaa ihmisessä. Sisäinen muutos antaa hyvät lähtökohdat uuteen elämään. Myös rinnalla kulkijat ovat tässä suureksi avuksi.

Ilmari Kauppinen, vankilälähetä

Yhdistyksen sihteerin terveiset

Jumalamme toimii aina ajallaan eikä Hänelle mikään ole mahdotonta. Aina on toivoa! Se, mikä on ihmiselle mahdotonta, on Jumalalle mahdollista. Inhimillisesti katsottuna moni asia ja monen ihmisen elämäntilanne on saattanut näyttää vuosia, jopa vuosikymmeniä, täysin mahdottomalta ihmisen silmin ja ymmärryksen näkökulmasta. Jumala tuntuu astuvan näyttämölle vasta usein, kun kaikki muu toivo on mennyt. Miksi se on näin? Koska Jumala tuntee meidät kaikki paremmin, kuin me itsekin itseämme tunnettemme; Hän tietää myös, millaisiksi elämämme olosuhteet ja tilanteet on järjestettävä, jotta alkaisimme tarvitsemaan Jumalaa. Jeesus odottaa kärsivällisesti, että me nöyrtyisimme oman elämämme edessä ja Hänen edessään. On valtavaa Jumalan rakkautta saada tunnustaa syntinsä ja saada ne anteeksi. Joka on paljon saanut anteeksi, rakastaa myös paljon. Ihmisten mielestä Jeesus tuntui toimivan monesti liian myöhään. Kun Jeesus saapui Lasaruksen luo, hänen sisarensa totesi veljensä kuolleen, koska Jeesus ei ollut paikalla. Jeesus herätti neljä päivää kuolleen olleen Lasaruksen. Kaiken piti mennäkin juuri niin, että ihmiset uskoisivat Jumalan lähettäneen Jeesuksen! (Joh. 11:32-41) Jumala toimii kuitenkin juuri oikeaan aikaan. Jumala haluaa kaiken kunnian Pojallensa Jeesukselle Kristukselle! Niin on yhä tänäänkin. Monet rikolliset toteavat rehellisinä joko Jeesuksen tai kuoleman erottavan rikollisista teistä. Kun vanki saa tulla ristin juurelle sellaisenaan kuin on ja tunnustaa syntinsä ja saada ne anteeksi, kiitos ja kunnia kuuluvat aina Jeesukselle Kristukselle! Heidän elämänsä muutos on valtava todistus niin maailmalle kuin vangin läheisillekin, että Jeesus Kristus on ja elää tänäänkin.

Monille vankilaan joutuminen on eräänlainen päätepiste, mutta Jumalan näkökulmasta se on monesti juuri se oikea lähtölaituri. Kunnia Jeesukselle, että yhä tänäänkin saamme viedä evankeliumia ja toivon sanomaa vankiloihin. Kiitos, että olet tukemassa vankilatyötä rukouksin ja rakkauden uhrilahjoin. Jumala sinua siunatkoon ja varjelkoon!

Lahjoitusten tilinumero on FI44 5710 5220 0355 53 ja viite 5005. Käythän tutustumassa myös yhdistyksen internetsivuihin <http://www.evankelointijavankilalahetys.net>
Katriina Kerttula-Hiippavuori, sihteeri

Vankilälähetä Antti Sainion 90-vuotispäivää vietettiin Leppävaaran Lähetyskappelissa 8.7.2017

Tilaisuus oli lämminhenkinen ja hengellinen. Muisteltiin Antin uskoontuloa ja pitkäaikaista vankilälähetin toimikautta, joka jatkuu edelleen. Antin uskon alkutaival kulki Pelastusarmeijan saappaissa, myöhemmin helluntaiherätyksen jäsenenä. Tällä hetkellä Antti kuuluu vaimonsa Kaijan kanssa Leppävaaran Lähetyskappeliin. Antti oli perustamassa Keravan vankilalauluryhmää, joka on nykyisin nimeltään Taivastie.

Taivastie-lauluryhmä aloitti juhlan kajauttamalla Antin sanoittamia ja säveltämiä lauluja juhlaväelle. Aloituspuheen piti seurakunnan johtava pastori Juha Marin, ja Ilkka Nummela Pelastusarmeijasta

muisteli Antin kanssa vietettyä aikaa, muun muassa vankilälähettiläiden virkistyspäivillä Pelastusarmeijan tiloissa monien vuosien ajalta.

Vankilapastori Riihimäeltä kiitteli Anttia monivuotisesta yhteistyöstä vankien hyväksi. Lauri Johansson muisteli, kuinka Antin puheet vankilatilaisuuksissa vaikuttivat hänen uskoontuloonsa, ja samoin Jari Hannila kertoi Antin puheiden ja kirjeiden merkityksestä omalla kohdallaan.

Annikki Salo Evankeliointi ja vankilälähetys -yhdistyksestä muisteli äitiään, vankilaopettaja Sylvia Kettusta ja tämän yhdessä Antin kanssa tekemää työtä vankien hyväksi.

Antti Sainio on vanhin elossa oleva vankilälähettilähti Suomessa. Hänellä on takanaan noin 54 vuotta vankilälähetin toimintaa, joka jatkuu vielä, jos Herra suo.

Pertti Hottinen (kirjoitus on julkaistu myös elokuun Ristin Kansa -lehdessä)